

то бѣше най свято, най мило
и драго на твой злощастень
родъ, днесъ е осквърнено, по-
тжпкано, псразено. Твоята свя-
та вѣра страда, съ твоето щас-
тїе бѣсній паша ся располага,
твоята честь отъ сурова сила
ся гази, въ твоята кжща усой-
на зжмя отрова домородїето ти,
дѣцата ти; много чадати вечъ
зарази съ смъртоносното си
джханїе заражающитѣ души;
бѣснѣе това клѣто чудовише
като нигде на свѣта. Охъ! ты
горко усѣщашъ това, тжжній
Българине! Нъ пакъ твойтѣ съ-
лзи, твойти, тжжби, твойтѣ мол-
би нѣкакъ ти не помагатъ, за-
щото сж глухи за твойтѣ неис-
казани тамъ тѣглила, дѣто бы
могли твоята сждба да попра-
вїжть. Горчивїятъ опытъ тя учи.